

วิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกัน

The relationship of Homosexuals life

บังอร เทพเทียน¹

Bang-on Thepthein¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางเพศของพวกเรารักเพศเดียวกัน ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้ปรัชญาและแนวคิดทฤษฎีของปรากฏการณ์วิทยา โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับคนรักเพศเดียวกันจำนวน 11 ครอบครัว เป็นชนชั้นกลางที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และไม่เคยเปิดเผยตัวเองต่อสาธารณะ วิธีการที่ใช้ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างคือ Snow ball technique และทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น มาวิเคราะห์เพื่อหาบทสรุปร่วมกันของเรื่องนั้น

ผลการศึกษาพบว่ามีคนรักเพศเดียวกันที่สามารถเปิดเผยว่าตนเองกับสมาชิกในครอบครัวเดิมของตนเอง เพียง 3 รายเท่านั้นจากทั้งหมด 22 ราย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าอิทธิพลความคิดเรื่อง “ครอบครัว” ส่งผลกระทบต่อชีวิตของคนรักเพศเดียวกัน ตั้งแต่การนิยามตนเอง ผนวกกับคำอธิบายเชิงลบที่มีคนรักเพศเดียวกัน จึงเกิดความรู้สึกขัดแย้งทางจิตใจเมื่อพบว่าตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่น ทำให้ต้องปกปิดพฤติกรรมของตนไม่ให้ผู้อื่นทราบในการดำเนินชีวิตคู่ของคนรักเพศเดียวกันก็ไม่ต้องการแต่งงานกับคนต่างเพศและต้องการอยู่กับคนรักเพศเดียวกันโดยไม่เลียนแบบต่างเพศ ปรากฏการณ์ของคนรักเพศเดียวกันเป็นหนึ่งในประเด็นทางสังคมที่ถูกพิจารณาว่าเป็นปัญหาสังคม อาจสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่จะดำเนินชีวิตตามที่ตนต้องการมากกว่าจะอยู่ภายใต้กรอบที่สังคมกำหนด และเป็นภาพสะท้อนอีกแง่มุมหนึ่งของวิถีชีวิตที่หลากหลายในสังคม หากได้มีการศึกษาคนรักเพศเดียวกันในบริบทที่กว้างขึ้นและมีความหลากหลายในเชิงสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ความเชื่อ จะทำให้เราเห็นภาพของวัฒนธรรมทางเพศและวิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกันที่หลากหลายยิ่งขึ้น และจะทำให้เห็นความซับซ้อนของอุดมการณ์ทางเพศ กระแสหลักของสังคมได้ชัดเจนมากขึ้นเรื่อย ๆ ในสังคมไทย รวมทั้งองค์ประกอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่ที่ทำหน้าที่ให้กำเนิดลูก และให้การอบรมเลี้ยงดูเพื่อให้เติบโตเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมต่อไป แนวคิดนี้ถือเป็นแนวคิดกระแสหลักที่มีอิทธิพลต่อความคิดความเข้าใจของคนในสังคมตลอดมา

คำสำคัญ: วัฒนธรรมทางเพศ, ชีวิตครอบครัว, คนรักเพศเดียวกัน, ทฤษฎีปรากฏการณ์วิทยา

¹ อาจารย์ สถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล

Abstract

The main objective of this research is to investigate same sex relationships and family life. The study use qualitative research methods based on the philosophy and theory of phenomenology; in-depth interviews were conducted with 11 same sex families, middle class residents of Bangkok who conceal the nature of their relationships from the public. The sampling methods are the snowball technique and analytic induction.

The study reveals that only three of the 22 people involved in the same sex relationships had disclosed the nature of their relationships to family members, which shows that the idea of “family” has affected the lives of the people involved. A conflict arises between the fact that they are raising a family and the stigmatization that a society composed largely of opposite sex couples could impose. These emotional conflicts occur because the people involved feel that they are different from others and need to hide their own feelings and to conceal their behavior from others. Some same sex couples imitate mixed-couple relationships in which one partner takes on a male role and the other the role of a woman living in partnership with a male. There are also a number of same-sex couples who do not want to marry someone of the opposite sex and do not want to imitate the roles taken on by mixed sex couples. Same-sex relationships are considered a social problem. The behavior patterns of such couples may reflect their desire to live as they want, rather than attempting to fit into the framework imposed by society, which has implications on various aspects of social life. If same-sex relationships are studied in the broader and more diverse context of socioeconomic status and cultural beliefs, we can see that the images of sexuality, culture and lifestyle of these people are even richer, and we can also see that the complexity of sexual ideology in mainstream society has become increasingly evident in Thailand; it includes families with parents who give birth to children and raise these children in the mainstream, to be nurtured, and to grow up as members of the society surrounding them. This shows mainstream influences on the thinking and understanding of people in this society.

Keywords : Sexual culture, Family life, Homosexual, Phenomenology theory

บทนำ

ในบริบทที่การปฏิรูปสังคมกำลังเป็นวาระสำคัญของการพัฒนาในสังคมไทย ความจำเป็นที่ทุกคนในสังคมจะต้องมีความรู้และปัญญาในเรื่องต่างๆ ที่เป็นวิถีชีวิตรอบตัวได้เป็นทั้งวิธีการและเป้าหมายสำคัญในการขับเคลื่อนสังคม ความรู้ในเรื่องเพศและความรู้ที่ใช้อธิบายโครงสร้างความ

สัมพันธ์ระหว่างเพศในสังคม เป็นหนึ่งในองค์ความรู้ที่เปรียบเสมือนรากฐานของระบบความสัมพันธ์ทั้งหมดในสังคมแต่กลับได้รับการศึกษาและส่งเสริมให้เป็นประเด็นความรู้ของสาธารณะค่อนข้างน้อย ผลสืบเนื่องจากการขาดแคลนองค์ความรู้ในเรื่องเพศได้ปรากฏชัดเจนในสภาวะปัจจุบันที่สังคมไทยเกิดวิกฤติในปัญหาที่สืบเนื่องจากเรื่องเพศเช่น อาชญากรรมและความรุนแรงต่างๆ โรค

ติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์เป็นต้น ความคลุ้มเครือในเรื่องเพศที่ถูกวางไว้ระหว่างประเด็นที่ต้องถูกควบคุมและปิดบัง กับประเด็นที่ควรเปิดเผยโดยเสรีนั้น ทำให้เรื่องเพศมีสถานะที่ไม่ชัดเจนไม่สามารถสถาปนาตัวเองเป็นองค์ความรู้ที่ชัดเจนและไม่ได้รับการสื่อสารอย่างเป็นทางการและเนื้อหาที่เหมาะสม¹

ในการศึกษาคนรักเพศเดียวกันที่ผ่านมาส่วนใหญ่มักจะมีข้อสมมุติฐานต่อกลุ่มนี้ในฐานะของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากรูปแบบความสัมพันธ์ต่างเพศ ซึ่งถูกใช้เป็นบรรทัดฐานในการพิจารณาหรือตัดสินพฤติกรรมที่ต่างออกไปว่าเป็นความผิดปกติ อันอาจสืบเนื่องมาจากความเจ็บป่วยทางจิตและ/หรือทางร่างกาย สมควรได้รับการแก้ไขและป้องกัน ดังจะเห็นได้จากความพยายามค้นหาถึงสาเหตุ ตลอดจนการนำเสนอวิธีการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมดังกล่าว มากกว่าที่จะศึกษาเพื่อทำความเข้าใจวิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกันในฐานะปรากฏการณ์ที่ดำรงอยู่ในสังคมควบคู่กับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ^{2,3,4}

ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกันเพราะเห็นว่าที่รักเพศเดียวกันนอกจากจะดำเนินในโครงสร้างสังคมที่ปิดกั้นโอกาสในการพัฒนาศักยภาพและปิดกั้นทางเลือกในการดำเนินชีวิตเช่นเดียวกับกลุ่มคนอื่นทั่วไปแล้วยังต้องเผชิญกับอคติและแรงบีบบังคับจากสังคมเพราะคนรักเพศเดียวกันมีอุดมการณ์ครอบครัวที่สังคมกำหนดอันได้แก่ กฎเกณฑ์ของความเป็นพ่อ – แม่ และบรรทัดฐานทางเพศต่างๆ ด้วยการไม่ผูกพันกับบุคคลต่างเพศแตกต่างกับสังคมส่วนใหญ่ ฉะนั้นจะโดยรู้ตัวหรือไม่ก็ตามรักเพศเดียวกันคือผู้ขัดขืนต่อกรอบสังคม และบทลงโทษสำหรับผู้ขัดขืนก็มีระดับของความรุนแรงแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับความเข้มงวดของสังคมเกี่ยวกับเรื่องนี้^{5,6,7}

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแบบแผนของการใช้ชีวิตคู่และความคิดเกี่ยวกับครอบครัวของคนรักร่วมเพศเดียวกัน
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลและผลกระทบของอุดมคติเรื่องครอบครัวในสังคมไทยที่มีต่อวิถีชีวิตของคนรักร่วมเพศเดียวกัน

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตในการศึกษาคั้งนี้ทำการศึกษากับคนรักร่วมเพศเดียวกันที่มีคู่อยู่ด้วยกันเป็นเพศเดียวกัน ไม่นับรวมผู้ที่มีลักษณะข้ามเพศแต่เป็นคนรักร่วมเพศเดียวกันที่มีลักษณะภายนอกตรงกับเพศสรีระ (sex) ของตนเอง จำนวน 22 ราย โดยเป็นคนรักร่วมเพศเดียวกันแบบหญิงรักหญิงจำนวน 5 ครอบครัว 10 ราย และคนที่รักเพศเดียวกันแบบชายรักชายจำนวน 6 ครอบครัว 12 ราย ขอบเขตของเนื้อหาครอบคลุมประวัติชีวิตของแต่ละบุคคลชีวิตครอบครัวของคนรักร่วมเพศเดียวกันทั้งในส่วนที่เป็นความสัมพันธ์กับครอบครัวเดิม และความสัมพันธ์กับครอบครัวคู่รัก รวมทั้งเพศวิถีของคนรักร่วมเพศเดียวกันซึ่งประกอบด้วย ความรักและอารมณ์ทางเพศ การมองหาความสัมพันธ์ทางเพศ เพศสัมพันธ์ ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ อัตลักษณ์ทางเพศของคนรักร่วมเพศเดียวกัน ส่วนในทัศนะของการใช้ชีวิตคู่จะครอบคลุมประเด็นบทบาทในการใช้ชีวิตทางเพศสัมพันธ์ และครอบครัว

ข้อจำกัดที่สำคัญเกี่ยวกับผู้วิจัย คือผู้วิจัยมีเพศสรีระและเพศสภาพของผู้หญิง สภาพที่ผู้วิจัยไม่เคยผ่านประสบการณ์ชีวิตทางเพศกับผู้ที่เป็นคนรักร่วมเพศเดียวกันเลยในชีวิต ย่อมส่งผลให้ผู้วิจัยไม่สามารถเข้าใจภาวะอัตวิสัยของผู้มีเพศวิถีเป็นคนรักร่วมเพศเดียวกันได้อย่างชัดเจน การเทียบเคียงภาวะอัตวิสัยที่เชื่อมโยงกับมิติเพศวิถีของคนรักร่วมเพศเดียวกันนี้จึงไม่อาจกระทำได้อย่างลึกซึ้ง

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยตระหนักว่าการดำเนินชีวิตของปัจเจกบุคคลนั้น ต่างก็มีพฤติกรรมหลายหลากแตกต่างกันไป มนุษย์ทุกคนไม่เพียงสัมผัสประสบการณ์ต่าง ๆ จากโลกเท่านั้น แต่ยังมีกระบวนการรับรู้และกระบวนการทำความเข้าใจมันด้วย เรามักจะให้ความหมายต่อสถานการณ์และเหตุการณ์หนึ่ง ๆ แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับว่าเราจะตีความอย่างไร ไม่ว่าจะตีความผิดหรือตีความถูก สิ่งที่เรารับรู้จะกลายเป็นความจริง (Reality) ของเรา ไม่ว่าจะเป็ความจริงสากลหรือความจริงในสายตาผู้อื่นหรือไม่ก็ตาม โดยความจริงนี้ก็จะมึผลต่อความรู้สึกและการกระทำของเราในเวลาต่อมา นอกจากนี้มนุษย์ทุกคนล้วนยอมต้องเจอสถานการณ์ในชีวิตประจำวันที่จะต้องเลือกและตัดสินใจอยู่เสมอ มนุษย์จึงมีเรื่องให้ต้องคิดตลอดเวลาทั้งที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว ทั้งที่ในความเป็นจริงนั้น การตระหนักถึงกระบวนการคิด และรับรู้ข้อมูลของตนเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะโดยทั่วไปมนุษย์มักมองว่าพฤติกรรมเป็นต้นตอของปัญหา และให้ความสนใจกับพฤติกรรมมากจนกระทั่งละเลยกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลและการให้ความหมาย อันเป็นสาเหตุแห่งการกระทำซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งกว่า

วิธีการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) โดยมีปรัชญาและแนวคิดทฤษฎีของปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology) ที่มุ่งการตีความหมายประสบการณ์ชีวิตของมนุษย์เป็นหลัก ถึงแม้ว่าประสบการณ์ชีวิตประจำวันของปัจเจกบุคคลเป็นสิ่งสำคัญในการวิจัยแบบปรากฏการณ์วิทยา แต่จุดมุ่งหมายของการวิจัยไม่ได้หยุดอยู่ที่ประสบการณ์ชีวิต หากมุ่งไปทำความเข้าใจว่าปัจเจกบุคคลสร้างประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของเขาอย่างไร และพฤติกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันมีความหมายสำหรับผู้กระทำอย่างไร ปรากฏการณ์วิทยา ถือว่าถ้าเรา

อยากเข้าใจว่าทำไมคนจึงทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ หรือทำไมคนจึงทำอะไรอย่างที่เขาทำอยู่ เราจำเป็นต้องเข้าใจก่อนว่า คนให้ความหมายต่อสิ่งต่าง ๆ อย่างไร และให้ความหมายการกระทำของตนเองในเรื่องนั้น ๆ อย่างไร ดังนั้นความหมายจึงเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการวิจัย การวิเคราะห์แบบปรากฏการณ์วิทยา คือการตีความเพื่อค้นหาความหมายหรือหาคำอธิบายของสิ่งที่ถูกศึกษาจากทัศนะของผู้กระทำ^๑

วิธีการเก็บข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์ (In-depth Interview) ข้อมูลที่น่าเสนอเป็นคำบอกเล่าของผู้ให้ข้อมูลจากการจดบันทึกของผู้วิจัย ผู้วิจัยไม่สามารถบันทึกเรื่องราวการสนทนาระหว่างผู้วิจัยกับผู้ให้ข้อมูลด้วยเครื่องบันทึกเสียงได้ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลรู้สึกว่าการพูดคุยจะไม่เป็นธรรมชาติถ้ามีการบันทึกเรื่องราวของเขาอย่างละเอียดทุกคำพูดลงในเทปบันทึกเสียง บางคนบอกว่าการบันทึกเทปจะต้องเตรียมคำถามให้ล่วงหน้าและเตรียมคำตอบไว้ให้ล่วงหน้า การกลั่นประสบการณ์ออกมาอาจไม่ใช่โลกความจริงของตัวตนเขามากนัก ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยจะให้ผู้ให้ข้อมูลหลักสบายใจที่สุดว่าวิถีทางใดจะสะดวกใจแก่ผู้ให้ข้อมูลหลักมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างเป็นคนรักร่วมเพศเดียวกันที่มีคู่อยู่ด้วยกันที่เป็นเพศเดียวกันในขณะที่ทำการศึกษารวม 22 ราย 11 ครอบครัว โดยวิธีการที่ใช้ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างคือ Snow ball technique เริ่มต้นจากที่ผู้วิจัยรู้จักคนรักร่วมเพศเดียวกันจำนวน 4 ราย หลังจากนั้นจึงให้แต่ละคนแนะนำคนที่รู้จักและเป็นเพศเดียวกันในลำดับต่อไปมีข้อจำกัดที่ต้องใช้เวลาานกว่าจะได้ประชากรที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ต้องการศึกษา ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลไปพร้อมๆ การเก็บรวบรวมข้อมูล และหลังจากเก็บข้อมูลได้ครบถ้วนแล้วซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเมื่อสิ้นสุดการวิจัยและทำการพิสูจน์ว่าข้อสรุปที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเป็นข้อสรุปที่ตรงกับข้อมูลที่เป็นจริง (Validity data) เป็นครั้งสุดท้ายโดยนำข้อสรุปที่ได้ไปให้ผู้ให้ข้อมูลทำการตรวจสอบว่ามีความหมายตรงกับที่บอกเล่ามาหรือไม่

ผลการศึกษา

ลักษณะของคนรักเพศเดียวกันที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลักมีสถานะทางเพศ (Sex) เป็นผู้หญิงจำนวน 10 คน เป็นผู้ชายจำนวน 12 คน มีอายุมากกว่า 35 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 35 – 43 ปี ถ้าคิดเป็นอายุเฉลี่ยเท่ากับ 38.5 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.70 ในหญิงรักหญิงมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 36 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.10 อายุน้อยที่สุดเท่ากับ 36 ปี อายุมากที่สุดเท่ากับ 41 ปี ส่วนในชายรักชายมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 35 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.50 อายุน้อยที่สุดเท่ากับ 35 ปี อายุมากที่สุดเท่ากับ 43 ปี การที่กลุ่มตัวอย่างมีอายุที่ค่อนข้างมาก (วัยผู้ใหญ่) เนื่องจากผู้วิจัยรู้จักกับผู้ให้ข้อมูลทุกคนโดยการแนะนำของเพื่อน ดังนั้นผู้ให้ข้อมูลจึงมีอายุที่ไม่แตกต่างกันมากนักกับผู้วิจัยระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรีและมีงานทำ และมีรายได้เป็นของตนเองทุกคน จะเห็นได้ว่ากลุ่มประชากรตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นคนรักเพศเดียวกันที่มีอายุในช่วงวัยทำงาน ซึ่งมีลักษณะของชนชั้นทางสังคม เศรษฐกิจที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการนำเสนอเรื่องราวของคนรักเพศเดียวกันของชนชั้นกลางที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ที่ไม่เคยเปิดเผยตัวเองต่อสาธารณะ หรือเข้าร่วมคนรักเพศเดียวกัน ลักษณะของคนรักเพศเดียวกันที่ศึกษามีลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้

- หญิงที่ทำตัวเหมือนผู้ชาย ชอบผู้หญิง เป็นฝ่ายรุกอย่างเดียว ชอบแต่งกายเหมือนชาย
- หญิงที่ทำตัวเหมือนผู้หญิงทั่วไป ชอบผู้หญิงที่ทำตัวเป็นทอมเท่ท์ เป็นฝ่ายรับอย่างเดียว ไม่ชอบผู้ชาย
- ลักษณะส่วนใหญ่จะเหมือนผู้หญิงทั่วไป ดูจากภายนอกจะแยกแยะไม่ออก ชอบผู้

หญิงที่มีการแสดงออกเป็นผู้หญิงด้วยกันจะบอก ว่าตัวเองไม่ใช่ทั้งทอมและดี

- ชายที่ทำตัวเหมือนผู้ชายทั่วไป ไม่สามารถดูจากภายนอกได้ ชอบทั้งผู้หญิงและผู้ชาย
- ชายที่ทำตัวเหมือนผู้ชายทั่วไป ชอบผู้ชายด้วยกัน โดยมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุกอย่างเดียว
- ชายที่ทำตัวเหมือนผู้ชายทั่วไป ชอบผู้ชายด้วยกัน โดยมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายทั้งรุกและรับได้
- ชายที่ทำตัวเหมือนผู้ชายทั่วไป ชอบผู้ชายด้วยกัน โดยมีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรับอย่างเดียว

เรื่องราวชีวิตของคนรักเพศเดียวกันไม่ได้แตกต่างจากบุคคลอื่นทั่วไป ต่างก็มีครอบครัว เครือญาติ และอาชีพการงานที่ต้องรับผิดชอบ เพื่อน ๆ และบุคคลที่รู้จักรอบตัว สิ่งที่พวกเขาอาจถูกมองว่ามีความแตกต่างไปจากคนส่วนใหญ่ในสังคมก็คือความรู้สึกพึงพอใจในเพศเดียวกันเท่านั้น^{9,10} ถ้าหากพิจารณาเรื่องของการเป็นชายรักชาย และเลสเบียน เป็นเพียงพฤติกรรมทางเพศของแต่ละคน การรักคนเพศเดียวกัน ก็ไม่ต่างจากคนที่รักเพศตรงข้าม มีปัจจัยของรูปร่าง หน้าตา นิสัย ใจคอ ความห่วงใย ความอบอุ่นที่มีให้ต่อกัน สิ่งที่แตกต่างกันอาจจะมีเพียง รักเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่เราถูกพร่ำสอนมาโดยตลอด (ไม่ว่าจะโดยตรง หรือโดยอ้อม ด้วยวาจา หรือพฤติกรรม) ว่าเป็นเรื่องผิดปกติโอกาสที่จะออกหัก หรือโดนหลอกมีมาก แต่หากพิจารณากันจริงๆแล้วจะพบว่าพฤติกรรมทางเพศที่ถือว่าปกติ นั้น คนที่ผิดหวังก็มีมากมาย การพยายามรักเพศตรงข้ามเพราะคิดว่าการรักเพศเดียวกันเป็นเรื่องผิดนั้น ก็ไม่ต่างจากการที่เราถูกบังคับให้แต่งงานกับคนที่ไม่รัก การทำเช่นนั้นคนที่ทุกข์คือเราและคนที่เราแต่งงานด้วยสังคมไม่ได้มาทุกข์กับเรา

การขัดเกลาของสถาบันครอบครัว

“ครอบครัวหมายถึงสามี - ภรรยา มีความสัมพันธ์ทางเพศด้วยกัน โดยที่สังคมให้การยอมรับ ครอบครัวจึงทำหน้าที่ตอบสนองความต้องการของมนุษย์ในแง่การมีเพศสัมพันธ์ซึ่งเป็นลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างสามี - ภรรยา เพศสัมพันธ์ระหว่างหญิงชายที่ไม่ใช่สามี - ภรรยา กัน หรือที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมถือว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ผิดไปจากสิ่งที่ถูกอบรมสั่งสอนมา”

“ครอบครัวหมายถึงครอบครัวให้กำเนิดและเลี้ยงดูสมาชิกใหม่ การให้กำเนิดและทำหน้าที่เลี้ยงดูสมาชิกใหม่ถือเป็นหน้าที่สำคัญของครอบครัว ทั้งนี้เพราะทารกแรกเกิดไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ พ่อแม่จึงต้องทำหน้าที่ในการเลี้ยงดู มนุษย์จึงต่างจากสัตว์อื่นตรงที่วัฒนธรรมของการให้กำเนิด นับตั้งแต่การมีคู่ การตั้งครรภ์ตลอดจนการให้กำเนิด กระบวนการที่พ่อแม่ให้การเลี้ยงดูทารกกินเวลายาวนาน ซึ่งพ่อแม่ก็จะได้รับความรัก ความผูกพันเป็นการตอบแทนจากการทำหน้าที่เลี้ยงดูในภายหลัง”

“การไม่ยอมรับที่จะมีความสัมพันธ์กับเพศชายของหญิงรักหญิง และการไม่ยอมรับที่จะมีความสัมพันธ์กับเพศหญิงของชายรักชาย เป็นการขบถต่อกฎเกณฑ์ที่ถูกปลูกฝังมาของครอบครัวในอันที่จะไม่ได้ทำหน้าที่ผลิตและเลี้ยงดูสมาชิกใหม่ รวมทั้งยังต้องเผชิญกับการถูกจับตามอง ถูกสอดส่อง หรือควบคุมพฤติกรรมจากคนในครอบครัวที่ต้องการจะให้ตนเปลี่ยนแปลงความรู้สึก หรือพฤติกรรมกลับไปเป็นผู้หญิง หรือผู้ชายที่อยู่ในกรอบเดิมที่ครอบครัวคาดหวัง”

เมื่อพิจารณาสภาพภูมิหลังทางครอบครัวของคนรักเพศเดียวกันทั้ง 22 ราย พบว่ามี 18 รายมาจากครอบครัวที่พ่อและแม่อยู่ด้วยกัน (มีบางคู่ที่ไม่ได้อยู่ร่วมกันแต่ไม่ได้หย่าหรือแยกทางกันอย่างสิ้นเชิง) เพียง 4 รายที่มาจากรอบครัวที่พ่อแยกทางกับแม่ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์สะท้อนให้เห็นถึงว่าแม่ครอบครัวจะมีการเปลี่ยนแปลงไปจาก

อดีตไปมากมายเพียงใดก็ตาม สำระสำคัญๆ อันเป็นอุดมคติของครอบครัวไทยที่ยังคงความสำคัญและดำรงสืบทอดมาจนถึงทุกวันนี้ อันได้แก่องค์ประกอบสำคัญของครอบครัวที่ประกอบไปด้วย พ่อแม่ ลูก มีความผูกพันทางสายเลือด ทางอารมณ์ และความรักอย่างแน่นแฟ้น และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ค่านิยมในเรื่อง “ความกตัญญูทวดเวที” ต่อผู้มีพระคุณ ถือเป็นค่านิยมสำคัญที่ทุกสถาบันสังคมพยายามถ่ายทอดให้แก่สมาชิกของสังคม เช่น ความกตัญญูต่อพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ และผู้ที่มีอุปการะคุณ โดยเฉพาะพ่อแม่ที่เป็นเสมือนพรหมหรือบุคคลสำคัญในชีวิตของลูก เนื่องจากเป็นผู้ให้กำเนิด ลูกจึงเป็นหนี้บุญคุณพ่อแม่ ภาวะและความผูกพันระหว่างพ่อแม่ลูก ในสังคมไทยมีมาก ลูกที่ดีก็ต้องกตัญญูรู้คุณพ่อแม่โดยการเชื่อฟังและดูแลพ่อแม่เมื่อยามแก่เฒ่า หากเป็นชายจะบวชให้พ่อแม่ได้ให้เห็นชายผ้าเหลือง เมื่อยามที่พ่อแม่จะจากโลกไปแล้วก็เป็นหน้าที่ของลูกที่จะต้องทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ คำจำกัดความของครอบครัวที่ปลูกฝังอย่างช้านานว่าจะต้องประกอบด้วยบุคคลต่างเพศตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีความสัมพันธ์ทางเพศซึ่งกันและกัน¹² และมีข้อผูกมัดทางสายเลือดคือลูกที่จะทำให้ความสัมพันธ์ทางเพศเป็นไปด้วยความแน่นอนมีระยะเวลายาวนาน การที่จะปฏิเสธความสัมพันธ์กับเพศชายของหญิงรักหญิง และที่จะปฏิเสธความสัมพันธ์กับเพศหญิงของชายรักชาย เป็นการละเมิดอุดมการณ์ของครอบครัวในอันที่จะไม่ได้ทำหน้าที่ผลิตและเลี้ยงดูสมาชิกใหม่ให้กับสังคม ทำให้คนรักเพศเดียวกันต้องเก็บซ่อนความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองไว้ ไม่กล้าเปิดเผยตัวตนกับบุคคลในครอบครัวได้ เพราะเป็นเรื่องยากที่ครอบครัวจะยอมรับ นอกจากนี้ยังต้องเผชิญกับการถูกจับตามอง ถูกสอดส่อง หรือควบคุมพฤติกรรมหรือแม้แต่อาจถูกทำร้ายทั้งทางจิตใจ และร่างกายจากคนในครอบครัวที่ต้องการจะให้ตนเปลี่ยนแปลงความรู้สึก หรือพฤติกรรมกลับไปเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายที่อยู่ในกรอบบรรทัดฐานเดิมที่สังคม

คาดหวัง

การศึกษาที่พบว่าอิทธิพล “ครอบครัว” ส่งผลกระทบต่อคนรักเพศเดียวกันตั้งแต่การนิยามตนเอง เพราะการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวและสังคมรักต่างเพศ ประกอบกับการประทับตราและการอธิบายเชิงลบที่มีต่อรักเพศเดียวกัน ทำให้คนรักเพศเดียวกันต้องเก็บซ่อนความรู้สึกรักของตนเอง เมื่อมองในแง่นี้กระบวนการเรียนรู้ในอัตลักษณ์ของผู้ที่รักเพศเดียวกัน จึงไม่ใช่เป็นเรื่องที่ง่าย เพราะกว่าที่บุคคลจะยอมรับตนเองได้ ต้องผ่านความสับสน วิดกกังวล อันเกิดจากความขัดแย้งระหว่างความปรารถนาของตนเอง กับสิ่งที่สังคมกำหนด ในเงื่อนไขที่สังคมยังคงมีอคติต่อคนรักเพศเดียวกัน คนรักเพศเดียวกัน ต้องพยายามประนีประนอมระหว่างโลกส่วนตัว (การเป็นคนรักเพศเดียวกัน) กับโลกภายนอก (สังคมของคนรักต่างเพศ) เช่นหญิงรักหญิงที่มีลักษณะเป็น “ทอม” หรือชายรักชายที่มีลักษณะเป็น “กระเทย” อาจมีข้อจำกัดในการหางานทำ เงื่อนไขทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญของการดำเนินชีวิตของคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งการศึกษานี้พบว่าคนรักเพศเดียวกันคนต้องรับผิดชอบเศรษฐกิจของครอบครัวในฐานะที่ยังเป็นโสด ยังไม่ได้แยกครัวเรือนออกไป ซึ่งถูกมองว่ายังไม่มีการะ ทำให้คนรักเพศเดียวกันกลุ่มนี้ไม่มีอิสระที่จะใช้ชีวิตร่วมกับคนรักเหมือนครอบครัวทั่วๆ ไป นอกจากนี้แล้วอิทธิพลของความคิด “ครอบครัว” ยังส่งต่อการดำเนินชีวิตคู่ด้วย เช่น การสวมบทบาทของทอม – ดี และ เกย์ – กระเทย เป็นต้น ที่มีความคิดว่าผู้หญิงต้องคู่กับผู้ชาย ทอม ผู้สวมบทบาทของผู้ชายต้องคู่กับดีที่สวมบทบาทของผู้หญิง อันเป็นภาพของความคิดครอบครัวที่คนรักเพศเดียวกันเลียนแบบความสัมพันธ์ต่างเพศ และยังรวมไปถึงค่านิยมในเรื่องเพศ รักนวลสงวนตัว และการรักเดียวใจเดียวในหญิงรักหญิงอีกด้วย อย่างไรก็ตาม มีคนรักเพศเดียวกันที่ให้เหตุผลในการชอบเพศเดียวกันว่า เพราะไม่ต้องการใช้ชีวิตร่วมกับคนต่างเพศ และต้องการที่จะอยู่กับคนรัก

เพศเดียวกันที่ไม่ใช่ต่างเพศ หรือสวมบทบาทของคนต่างเพศ คนรักเพศเดียวกันกลุ่มนี้นอกจากปฏิบัติเสกกฎเกณฑ์ของสังคมที่หญิงต้องคู่กับชายแล้วยังปฏิบัติที่จะเลียนแบบความสัมพันธ์ต่างเพศอีกด้วย อันได้แก่บทบาทชาย – หญิง อิทธิพลความคิดครอบครัวจึงเป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดวิธีคิดและการปฏิบัติของคนรักเพศเดียวกัน กล่าวคือคนรักเพศเดียวกันคู่ใดรับเอาความคิดในเรื่องครอบครัวเอาไว้มากก็มีแนวโน้มที่จะคิดและปฏิบัติตนไม่ต่างจากคู่รักต่างเพศ การศึกษานี้พบว่าระดับความเข้มข้นในเรื่องความคิดครอบครัวของคนรักเพศเดียวกันได้กลายเป็นตัวกำหนดให้เกิดความสัมพันธ์ในรูปแบบที่หลากหลายของคนรักเพศเดียวกัน แต่ไม่ว่าลักษณะความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกันจะเป็นลักษณะใด มีการสวมบทบาทหญิง – ชายตามระบบความสัมพันธ์ต่างเพศหรือไม่ คนรักเพศเดียวกันทุกคนก็ตกอยู่ในสังคมที่ถือว่าอุดมคติครอบครัวที่สมบูรณ์แบบต้องประกอบไปด้วย พ่อ แม่ ลูก และต่างก็ต้องได้รับอิทธิพลและแรงกดดันจากอุดมการณ์ครอบครัวทั้งสิ้น

การศึกษาในเรื่อง “ครอบครัว” ของคนรักเพศเดียวกันครั้งนี้ยังทำให้เข้าใจถึงความคาดหวังของครอบครัวของสังคมที่มีต่อตัวลูกสาว – ลูกชาย อันได้แก่บทบาทหน้าที่ในการรับผิดชอบครอบครัวอันเป็นภาระของลูกสาว ในสังคมไทยมาตั้งแต่อดีต และบทบาทหน้าที่ที่ในการมีบุตรหลานไว้สืบทอดสกุลอันเป็นภาระของลูกชายในสังคมไทย แม้ว่าสังคมไทยได้มีการพัฒนา และมีความเจริญเติบโตในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เป็นผลให้วิถีชีวิตและขนบธรรมเนียมประเพณีไทยเปลี่ยนแปลงไปมาก แต่ทว่าความคาดหวังในบทบาทหน้าที่ของผู้หญิง และผู้ชายยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมากนัก

การเปิดโลกที่ปิดบังของคนรักเพศเดียวกัน

“ในส่วนตัวแล้ว ถ้าคิดจะเปิดเผยความเป็นคนรักเพศเดียวกันของตัวเองให้ใครรับรู้สัก

คนต้องใช้ความกล้าหาญอย่างมากๆ เลย เราต้องทำตัวของตัวเราให้เข้มแข็ง ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งรอบๆข้าง ต้องทำความเข้าใจในความเป็นคนรักเพศเดียวกันให้รู้ซึ่งอย่างถ่องแท้ เพื่อที่จะไม่ถดถอยได้ในภายหลัง” “ต้องมีความกล้าหาญที่จะยอมรับตัวตนของตนเอง แต่ถ้าเราผ่านจุดนั้นมาได้แล้ว เราก็จะรู้สึกภาคภูมิใจที่เราได้ผ่านชีวิตที่มีดมนมาได้ ได้มีชีวิตที่อิสระ หลังจากที่ถูกจำคุกมาตลอดชีวิต”

“การที่จะเปิดเผยตัวเองได้ มันขึ้นอยู่กับคนรอบข้างด้วยเหมือนกัน สำคัญที่เดียวเลย การที่จะเปิดเผยตัวว่าเราเป็นชายรักชาย ทอม ดี หรือกระเทย จะต้องมีการพัฒนาการ ลำดับ ขั้นตอน ซึ่งถ้าเรายังไม่แน่ใจกับอคติของผู้คนในสังคมและบุคคลรอบข้างเราแล้ว ก็เป็นการยากที่คนอื่นๆหนึ่ง จะลุกขึ้นมาบอกว่าหรือยอมรับว่าตัวเองเป็นคนรักเพศเดียวกัน”

การเปิดโลกที่ปิดบังของคนรักเพศเดียวกัน (ที่ไม่ต้องการเปิดเผยต่อบุคคลอื่น) ทั้งในแง่ของพฤติกรรม ความคิด และโลกทัศน์ของคนรักเพศเดียวกันสู่สาธารณชน ผู้วิจัยได้เรียนรู้สังคมของคนรักเพศเดียวกันผ่านผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 22 คน ทั้งในด้านบวกและด้านลบว่าความสุขของคนรักเพศเดียวกันนั้นไม่ได้อยู่ที่การตอบสนองความต้องการทางเพศของตนเองเท่านั้น มีอะไรมากมายที่คนรักเพศเดียวกันสามารถทำได้และสามารถทำได้ดีด้วย ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับคนรักเพศเดียวกันว่าเขาเลือกที่จะทำให้ตนเองมีคุณค่าเพิ่มขึ้นในด้านของชีวิตและประโยชน์ของสังคมหรือไม่ ที่สำคัญคือผู้วิจัยได้มองเห็นวิถีชีวิตและการพยายามดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขของคนรักเพศเดียวกันเหล่านี้ ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นชีวิตอีกด้านหนึ่งของคนที่สังคมเรียกว่าคนรักเพศเดียวกันนั้นเป็นอย่างไรและที่สำคัญได้เรียนรู้ชีวิตและนำเสนอเรื่องราวที่แท้จริงของพวกเขา ส่วนจะมีมุมมองในเชิงของความเห็นใจ หรือพึงพอใจกับพฤติกรรมของคนรักเพศเดียวกันเหล่านี้ก็ขึ้นอยู่กับการรับรู้ของแต่ละบุคคล

การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งยอมรับกับตนเองว่าตนเองคือคนรักเพศเดียวกัน บุคคลนั้นย่อมได้เชื่อมโยงการกระทำและแนวโน้มทางเพศของตนเองกับค่านิยมทางสังคม ซึ่งจะเกิดการเรียนรู้ถึงการแปลความหมายให้กับพฤติกรรมที่ได้จากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่นๆ ภายในสังคม ไม่ว่าจะเป็นสังคมในระดับใกล้ชิดหรือสังคมที่กว้างไกลออกไป โดยการสื่อสารทั้งทางตรงและทางอ้อม จากการใช้ภาษาคำพูด ภาษาท่าทาง หรือการติดต่อเชื่อมโยงผ่านระบบสื่อสารมวลชนที่ทันสมัย อย่างไรก็ตามการเกิดขึ้นของอัตลักษณ์ก็ไม่ใช่มีแต่เพียงเงื่อนไขของการจับคู่ระหว่างพฤติกรรมและการนิยามความหมายทางสังคมเท่านั้น เนื่องจากอัตลักษณ์รักเพศเดียวกันมีเนื้อหาของวัฒนธรรมและบรรทัดฐานของสังคมเป็นตัวปิดกั้นการพัฒนา อุปสรรคแห่งความคาดหวังในบทบาทก็เป็นที่ยอมรับของคนอื่นๆ และการถูกประณามเมื่อไม่สามารถแสดงบทบาทตามคาดหวัง ย่อมทำให้การยอมรับกับตนเองว่ารักเพศเดียวกันต้องใช้เวลานาน

แม้ว่าคนทั่วไป/สังคมจะพยายามเปิดกว้างให้คนรักเพศเดียวกันมีส่วนในสังคมมากเพียงใดก็ตาม แต่ในส่วนลึกๆ ของสังคมถึงแม้แต่ในส่วนของสังคมอย่างสถาบันครอบครัวแล้ว คนรักเพศเดียวกันก็ยังเป็นความผิดปกติทางเพศที่ยังเป็นข้อรังเกียจและไม่พึงประสงค์อยู่ดี คนในสังคมอาจจะรับได้เมื่อเห็นลูกหลานของคนอื่นเป็นคนรักเพศเดียวกันหรืออาจมองด้วยความสนุกสนานและทิ้งในความสามารถของคนรักเพศเดียวกัน แต่หากเป็นลูก/หลานหรือคนภายในครอบครัวเป็นคนรักเพศเดียวกันก็ยากที่จะยอมรับคนรักเพศเดียวกันทำให้คนรักเพศเดียวกันที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้หลายๆคนต้องปกปิดสิ่งที่สังคมก็กดดัน โดยเฉพาะสถาบันครอบครัวเดิมของตนเองซึ่งเป็นการสะท้อนจากผลการวิจัยที่พบว่าคนรักเพศเดียวกันที่สามารถเปิดเผยตัวกับครอบครัวเดิมเพียง 3 รายเท่านั้น

ครอบครัวควรจะเป็นพื้นที่ที่คนสามารถแสดงตัวตนได้อย่างแท้จริง แต่กลับกลายเป็นว่าครอบครัวเป็นพื้นที่ที่มีการควบคุมการแสดงตัวตนของคนรักเพศเดียวกัน การเป็นคนรักเพศเดียวกันและมีครอบครัวที่เป็นคนรักเพศเดียวกันที่ยังคงต้องอาศัยอยู่ในครอบครัวเดิมของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ใช่สิ่งที่ง่ายนัก สำหรับพื้นที่ในครอบครัวแล้วความสัมพันธ์ต่างเพศเป็นความสัมพันธ์หลักที่ทุกคนพูดถึง เป็นความสัมพันธ์ที่ขอบธรรมที่สุดของอุดมการณ์ความสัมพันธ์ต่างเพศที่เป็นกระแสหลัก คนรักเพศเดียวกันจึงต้องระวังในการแสดงตัวตนเมื่ออยู่ในครอบครัว

จากการเก็บข้อมูล 11 ครอบครัว 22 ราย ได้สะท้อนความรู้สึกของคนรักเพศเดียวกัน สรุปได้ว่าคนรักเพศเดียวกัน ส่วนมากสมัครใจที่จะปิดบังตนเองกับครอบครัวมากกว่า แม้ในกรณีของคนรักเพศเดียวกัน ที่มีอาชีพการงาน และความสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้แล้ว หากแต่ลักษณะสังคมไทยทั่วไป บุตรที่ยังไม่ได้แต่งงาน และเป็นโสดโดยมากมักไม่ค่อยอยู่ตามลำพัง หากแต่จะอาศัยอยู่กับครอบครัว คนที่เป็นลูกในสังคมไทยจึงมีความผูกพันกับครอบครัวดั้งเดิมสูง รูปแบบของความผูกพันต่อครอบครัวเดิมนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องของการพึ่งพาเศรษฐกิจเสมอไป อาจเป็นในลักษณะของการพึ่งพาทางด้านจิตใจในฐานะของกลุ่มบุคคลที่ความใกล้ชิดและมีความผูกพันมานับตั้งแต่เกิดจนเติบโต คนรักเพศเดียวกันที่ให้ความสำคัญกับครอบครัวมากอาจมีความคิดต่อการเปิดและการปิดตัวกับครอบครัวของตนในสองลักษณะคือ ประการแรกให้ครอบครัวรู้เรื่องการเป็นคนรักเพศเดียวกันของตนเองไม่ได้เด็ดขาด ถ้าเป็นคนอื่นไม่เป็นไร กับอีกประเภทหนึ่งก็เห็นว่าคนอื่นรับรู้หรือไม่ ไม่สำคัญ ขอให้ครอบครัวคนใกล้ชิดรับรู้ และยอมรับได้เท่านั้นเป็นพอ และไม่ว่าคนรักเพศเดียวกัน จะตัดสินใจว่าบอกหรือไม่บอกกับครอบครัว สิ่งที่คนรักเพศเดียวกันทั้งสองกลุ่มมีความต้องการเหมือนกันคือการยอมรับ

จากครอบครัว การถูกปฏิเสธจากครอบครัวที่มีความหมายต่อตนเองอาจนำไปสู่เหตุการณ์ไม่พึงปรารถนา

แบบแผนของการใช้ชีวิตของคนรักเพศเดียวกัน

ในสังคมมีการจัดระเบียบทางสังคม ที่ผ่านกระบวนการขัดเกลาให้รับรู้ความหมายของความเป็นเพศของตนเองในลักษณะของความเป็นชาย ความเป็นหญิงและความสัมพันธ์ระหว่างชาย - หญิงและจะมีการปฏิบัติเพื่อตอกย้ำให้เห็นว่าเรื่องที่กำหนดและสร้างขึ้นมาั้นเป็นความจริง โดยกระบวนการดังกล่าวนั้นมีความสลับซับซ้อนและสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกัน ขาดความเสมอภาค และปฏิบัติการเหล่านี้ จะมีการจัดกระทำอย่างต่อเนื่องตั้งแต่วัยเด็กจนเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ตลอดระยะเวลาจะมีการสร้างเงื่อนไขของการกีดกันระหว่างเพศ ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ในลักษณะที่ชายเป็นใหญ่ และในแวดวงวิชาการยังคงถือว่าเป็นประเด็นที่ยังต้องคลี่คลาย และสร้างความเสมอภาคให้เกิดขึ้นในสังคม ถึงแม้ว่าทุกวันนี้สามารถที่จะปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีมาแต่เดิมได้ไม่มากนัก เมื่อพิจารณาบุคคลที่เป็น “คนรักเพศเดียวกัน” และพิจารณาความสัมพันธ์แบบ “เพศเดียวกัน” จึงเป็นสิ่งที่ยุ่งยากลำบากมากเป็นทวีคูณที่จะสร้างให้สังคมพิจารณาและมองคนรักเพศเดียวกันในฐานะที่เป็นกลุ่มบุคคลที่ไม่ได้มีความผิดแผก แตกต่างไปจากคนทั่วไปของสังคม ทั้งนี้เพราะการกำหนดและสร้างเรื่องราวทางเพศมีพื้นที่ที่เปิดขึ้นมา เพื่อรองรับบุคคลที่เรียกว่า “คนรักเพศเดียวกัน” อย่างค่อนข้างจำกัด และภายใต้ความจำกัดนี้เองก็ยิ่งเติมไปด้วยอคติให้อยู่ในสถานะที่เป็นรอง กว่ากลุ่มหญิงชายทั่วไปในสังคม โดยมองว่า “คนรักเพศเดียวกัน” มีความรู้สึก นึกคิด และการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคม เป็นกลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน วิปริต วิดถาร และผิดปกติ และมีพฤติกรรมในเรื่องเพศแตกต่างจากกลุ่มบุคคลที่เรียกว่า คนปกติ⁴

“ตั้งแต่เพื่อนรุ่นเด็กด้วยกันก็รู้จักกันแล้วว่ากระเทยเป็นอย่างไร เราได้จากเพื่อน รู้แต่ว่าการเป็นกระเทยจะแสดงออกแบบเรียบร้อย พุดจาไพเราะ ซึ่งเป็นอีกเพศหนึ่งที่เราไม่อยากจะ เป็น เราไม่ อยากรีดเรียกแบบนั้น ตอนเด็กยิ่งแยกว่าตอนโต เพราะตอนเด็กๆ ทำอะไรผิดแผกไปนิดเดียว ก็จะมีคนมาบอกว่าไม่ใช่ผู้ชายแล้ว อาจจะเป็น สัตว์ชนิดไหน หรือฟังมาจากทีวีก็ไม่ว่า แสดงความรู้สึกแบบนี้มีมาตั้งแต่เด็กๆ เกิดมาก็รู้ว่าสามเพศ ชาย หญิง กระเทย ถ้ามีใครทำผิดก็จะถูกเรียก”

คนรักเพศเดียวกันได้สะท้อนความรู้สึกทางเพศของตนว่าเป็นไปตามระเบียบ กฎเกณฑ์ และกติกาของสังคมที่สร้างขึ้นมา ทำให้รับรู้ถึงความสัมพันธ์ทางเพศตั้งแต่ในวัยเด็ก โดยเรียนรู้และเห็นความสัมพันธ์ของพ่อแม่ที่อยู่ภายในครอบครัว และคนทั่วไปถูกสร้างจนเชื่อว่าความสัมพันธ์ของพ่อ แม่จะเป็นตัวแบบให้ลูกเลียนแบบและซึมซาบพฤติกรรม และมีพัฒนาการทางเพศที่เป็นไปตามระเบียบ กฎเกณฑ์ของความเป็นครอบครัวที่เด็กได้สัมผัส แต่จากคำบอกเล่าของคนรักเพศเดียวกันได้มีความรู้สึกชอบเพศเดียวกันมาตั้งแต่เด็กหรือตั้งแต่เขาจำความได้ ซึ่งจะเป็นการแสดงออกที่ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่คนทั่วไปให้การยอมรับ

“เคยอ่านหนังสือที่อธิบายสาเหตุที่ทำให้ลูกมีความเบี่ยงเบนทางเพศ เพราะลูกมีความนิยมชมชอบเพศแม่มาก ข้อที่เลียนแบบคงไม่ใช่เพราะเป็นความรู้สึกตั้งแต่เล็กและก็สังคมตอนเล็ก ๆ จริง ๆ ก็มีทั้งเด็กผู้หญิง ผู้ชายที่เล่นด้วยกัน แม่ไม่คิดว่าลูกจะเป็นคนที่รักเพศเดียวกัน เพราะเขาไม่รู้จักคำว่า “เกย์”

คนรักเพศเดียวกันส่วนหนึ่งสะท้อนว่าประสบการณ์ทางเพศในตอนแรกคิดแต่เพียงว่าเป็นความพึงพอใจธรรมดา อาจจะเป็นความชอบความพอใจในรูปร่าง หน้าตา และเหตุการณ์ครั้งหนึ่งในชีวิต โดยที่ไม่คาดคิดและรับรู้มาก่อนและเมื่อโตขึ้นความรู้สึกดังกล่าวนั้นก็หายไป ซึ่งความ

รู้สึกดังกล่าว ทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัด กังวลใจว่าตัวเองไม่เหมือนคนอื่น และเมื่อโตขึ้นก็ยิ่งมีความไม่สบายใจมากขึ้น จำเป็นที่จะต้องเก็บความรู้สึกไม่กล้าที่แสดงออกถึงความชอบเพศเดียวกัน และสังคมในยุคสมัยก่อนไม่ยอมรับอย่างมาก ถึงแม้ว่าในปัจจุบันเริ่มเปิดพื้นที่ให้กับคนรักเพศเดียวกันมากขึ้น แต่ก็ยังอยู่ในพื้นที่ที่จำกัด และเปิดเผยตัวได้ในบางกลุ่ม หรือบางโอกาสเท่านั้น

“ถามว่ามีอะไรกับผู้หญิงได้ไหม มีได้ แต่ถามว่ามีความสุขเท่ากับมีอะไรกับผู้ชายไหม ไม่เท่าและในปัจจุบันนี้เรารู้สึกว่าไม่จำเป็นต้องมีอะไรกับผู้หญิงแล้ว เพราะเรายอมรับตัวเองได้มากขึ้น เรายอมรับว่าเราเป็น “เกย์” แล้วเราจะไปมีอะไรกับผู้หญิงทำไมอีกล่ะ เพราะว่าเราก็มีความสุขดีกับผู้ชายคนนี้ได้แล้ว แต่ถ้าจำเป็นจะต้องมี มีได้แต่หมายถึงว่าถ้าจำเป็น”

เนื่องจากสังคมได้สร้างให้คนทั่วไปเห็นถึงความชอบ และความรู้สึกทางเพศจะต้องมีกับเพศตรงข้ามเท่านั้น ด้วยลักษณะท่าทางของ “คนรักเพศเดียวกัน” ที่มีการแสดงออกทางเพศไม่ตรงกับเพศที่สังคมกำหนดไว้ ก็จะได้ผลกระทบ โดนล้อเลียน และทำให้อับอาย

“ถ้าเป็นเมื่อก่อนรู้สึกว่าเป็นเรื่องต้องห้ามทางสังคม เราไม่อยากจะเหมือนเพื่อนเราที่ถูกแกล้ง เป็นคนที่เพื่อนผู้ชายไม่คบ เหมือนถูกผลักไสให้ไปสร้างสังคมของตนเอง แต่อย่างไรก็ตามจะให้ไปอยู่ในสังคมคนรักเพศเดียวกัน ผมไม่ได้อยู่หรอก อยากรอยู่กับสังคมผู้หญิง ผู้ชายได้คนรักเพศเดียวกันได้ เราไม่อยากจะให้ใครรู้ว่าเราเป็นคนรักเพศเดียวกัน เพราะมันจะกลบด้าน อื่น ๆ ของเรา เหมือนมีตราประทับอยู่ที่หน้าผากเรา”

ความรู้สึกของบุคคลที่เป็นคนรักเพศเดียวกัน ถึงแม้ว่าตัวคนรักเพศเดียวกันจะรู้ว่าตัวเองมีความชอบ ความพอใจเพศเดียวกัน แต่ตัวคนที่รักเพศเดียวกันก็ไม่สามารถที่จะทำ จะแสดงออกได้ตามที่ใจปรารถนา เพราะระเบียบ กฎเกณฑ์ กติกาที่เป็นบรรทัดฐานทางสังคมได้กดทับ ความ

ต้องการ ความปรารถนาทางจิตใจของตัวเองเอาไว้ ทุกขั้นตอนของชีวิตคนรักเพศเดียวกันจะได้รับและถูกหล่อหลอม ให้มีคุณลักษณะของความเป็นเพศให้เป็นไปตามกระแสหลักของสังคม ชีวิตในแบบแผนของคนรักเพศเดียวกัน จึงจำเป็นที่จะต้องปิดบัง ซ่อนเร้น และเก็บกด จนกระทั่งตัวคนรักเพศเดียวกันเองรู้สึกว่าคุณลักษณะที่สังคมได้ให้นิยาม ความหมายเกี่ยวกับ คนรักเพศเดียวกันไว้

“จำได้ว่าตอนนั้นรู้สึกแย่มากมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก แล้วรู้สึกผิดมาก ไม่กล้ามองหน้า คิดว่าหลายคนคงเป็นแบบนี้ ครั้งแรกจะรู้สึกกลัวมาก ไม่รู้ว่ากลัวอะไร แต่หนึ่งคือกลัวเพื่อนรู้ กลัวคนจะไปพูดอะไร หรือเบลา สองคือกลัวเขานำเพื่อนไม่ติด เป็นความอาย กลายเป็นว่าไม่กล้าพูด หนึ่ง เหมือนคนทะเลาะกันโกรธกันไปเลย ตื่นเช้าขึ้นมามันเหมือนกับเขินๆ หรือว่าอะไรก็ไม่รู้ หนึ่งไปเลย แล้วรู้สึกแย่มาก”

การศึกษานี้สะท้อนการใช้ชีวิตของคนรักเพศเดียวกันเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศว่าไม่ได้เป็นสิ่งที่ง่ายและเป็นไปตามสิ่งที่คนในสังคมทั่วไปกล่าวถึง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการสร้างความสัมพันธ์ การพัฒนาความสัมพันธ์ มีใช้เป็นไปอย่างง่าย ๆ ตามความเข้าใจที่ว่า ความสัมพันธ์ของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันเป็นความสัมพันธ์ที่ฉาบฉวย เจอหน้ากันก็พากันไปหาความสุขกัน เป็นความสัมพันธ์ที่ถูกมองว่า เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกันง่าย และเป็นกลุ่มที่มีความต้องการทางเพศที่วிரิต วิตถาร ต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับพวกเด็ก ๆ เป็นต้น ซึ่งนับว่าเป็นนาฏกรรมที่สร้างภาพทางลบให้กับกลุ่มคนรักเพศเดียวกันอย่างมาก และดูเหมือนว่าคนในสังคมโดยทั่วไปก็จะเชื่อ และให้การยอมรับนาฏกรรมการกล่าวอ้างดังกล่าว แต่ในความจริงที่เกิดขึ้นกับกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน การเรียนรู้ที่จะมีความสัมพันธ์และวิธีการที่จะสร้างความสัมพันธ์ทางเพศ ไม่ใช่เรื่องง่าย ซึ่งจะต่างจากหญิงชายทั่วไปในสังคม ที่สามารถพัฒนาความสัมพันธ์ทางเพศกันได้อย่างเป็นปกติ ไม่ขัดตาคนทั่วไป

นอกจากนี้ความสัมพันธ์ของหญิง - ชาย ไม่ว่าจะเป็นการไปมาหาสู่กันและการนัดหมายเพื่อพบปะทำกิจกรรมต่าง ๆ ถือว่าเป็นเรื่องปกติในความสัมพันธ์ทางเพศ การแสดงความรักกันด้วยการจับมือ การกอด หรือแม้แต่การแสดงออกท่าทาง อากัปกริยาที่บ่งถึงความรักที่มีต่อกันทั้งสองฝ่ายก็ดูเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ขัดหูขัดตา แต่ในทำนองเดียวกัน ถ้าบุคคลเพศเดียวกันแสดงออก และกระทำในลักษณะนั้นๆ ก็จะถูกวิพากษ์ วิจารณ์ ล้อเลียนและเห็นป็นเรื่องที่ไม่ปกติ จากคำบอกเล่าของ คนรักเพศเดียวกัน การหาผู้สัมพันธ์ทางเพศ ก็จะต้องเป็นความพึงพอใจของทั้งสองฝ่าย มิได้มีความแตกต่างไปจากคนทั่วไป และเมื่อมีความพึงพอใจกันแล้ว พฤติกรรมที่จะสืบเนื่องต่อไปคือการมีเพศสัมพันธ์กันอาจเกิดได้เพราะไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับผลกระทบที่จะตามมาจากการตั้งครรภ์ ไม่มีภาระตามมาในภายหลัง ไม่มีการผูกมัดกัน เป็นการหาความสุขร่วมกัน แล้วก็จะจากกันไป

การอภิปรายผล

จากการศึกษาครอบครัวคนรักเพศเดียวกันพบว่าวิถีชีวิตของชายรักชายแสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งของกรอบความสัมพันธ์ต่างเพศเป็นหลักในสังคมไทย ที่ถือว่าความสัมพันธ์ต่างเพศเป็นสิ่งที่ “ปกติ” ทุกคนจึงต้องยอมตกอยู่ภายใต้ระบบนี้โดยไม่มีการตั้งคำถาม ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าการควบคุมในเรื่องเพศนั้นไม่จำเป็นต้องกระทำผ่านความรุนแรงหรือการเข้ามาแทรกแซงในวิถีชีวิตของชายรักชายโดยตรง หากแต่ยังมีวิธีการกำกับควบคุมที่ถือได้ว่ามีความแยบยลที่สุด นั่นคือการควบคุมตัวตนของตัวเอง¹⁵ แทบไม่เห็นว่ามีการควบคุมหรือลงโทษ หรือการใช้ความรุนแรงใดๆ เกิดขึ้นกับตัวคนรักเพศเดียวกัน หากแต่คนรักเพศเดียวกัน รับผิดชอบต่อความหมายในเรื่องเพศ และอคติที่สังคมมีต่อเพศเดียวกันเข้ามากำกับและสร้างตัวตนของตัวเอง สิ่งเหล่านี้ไม่เพียง

แต่ทำให้คนรักเพศเดียวกันยอมทำตามสังคม โดยการควบคุม ปกปิด ซ่อนเร้นสิ่งที่เป็น และความต้องการทำนั้น หากแต่คนรักเพศเดียวกัน ยังเห็นว่าสิ่งที่เขาเป็นเป็นสิ่งที่น่าอับอาย เป็นสิ่งที่ผิดปกติ เมื่อเปรียบเทียบกับความสัมพันธ์ต่างเพศที่ชายรักชายเองถือว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ถูกต้องและควรจะเป็นด้วย

เพศสรีระ (sex) กับเพศสภาพ (gender) เป็นเพียงการซ้อนทับกันของปรากฏการณ์สองอย่างที่มีใช้สิ่งเดียวกัน เพศสภาพเกิดขึ้นจากการประกอบสร้างทางจิตวิทยา วัฒนธรรม และสังคม ผ่านการสร้างขึ้นและผลิตซ้ำให้คนเหล่านั้นยอมกระทำตามเพศสภาพอย่างสม่ำเสมอโดยไม่รู้ตัว¹³ ซึ่งขีดความสามารถในการซ้อนทับได้อย่างแนบสนิทมากเพียงใด จะเป็นเครื่องแสดงถึงการมีคุณค่าหรืออาจหมายถึงไปถึงความเป็นคนดี ฉะนั้นหากบุคคลที่ถือกำเนิดมาเป็นผู้หญิง-ผู้ชาย สามารถดำเนินชีวิตและมีวัตรปฏิบัติได้อย่างลงรอยกับความเป็นผู้หญิง-ผู้ชายมากเท่าใด ก็ย่อมได้รับการชื่นชมจากคนส่วนใหญ่ที่ตกอยู่ภายใต้ความคิดกระแสหลัก ในทางตรงข้ามหากบุคคลในร่างที่เป็นผู้หญิง-ผู้ชาย คนใดปฏิบัติตนเบี่ยงเบนออกไปจากแม่แบบความเป็นหญิง - ผู้ชาย บุคคลนั้นจะถูกสมาชิกในสังคมส่วนใหญ่ตำหนิ ต่อต้าน และ/หรือ ผลักออกไปจากบริบทของการยอมรับ พร้อมกับ การตัดสินหากว่าเป็นการกระทำของผู้หญิง-ผู้ชาย ที่ไม่ดีจนสูญเสียความเป็นหญิง-ผู้ชาย ที่มีคุณค่าไป¹⁴ ซึ่งระดับความรุนแรงของแรงต่อต้านจากบุคคลในสังคมจะแปรผันไปตามระดับของพฤติกรรมความเบี่ยงเบนที่บุคคลในร่างผู้หญิง-ผู้ชายเหล่านั้น แสดงออกมา อย่างไรก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สะท้อนที่ชัดเจนถึงการต่อต้าน หรือผลักออกไปจากบริบทของการยอมรับ พร้อมกับการตัดสินหากว่าเป็นการกระทำของผู้หญิง-ผู้ชายที่ไม่ดีจนสูญเสียความเป็นหญิง-ผู้ชายที่มีคุณค่าไป^{15,16}

ในการศึกษาครั้งนี้พบว่าลักษณะของกลุ่มผู้หญิง-ผู้ชายที่ทำการศึกษาที่แสดงตนเพื่อการก้าว

พ้นเงื่อนไขของแม่แบบความเป็นหญิง-ชายที่ดีตามแนวคิดของสังคมกระแสหลักนั้นมีอยู่ 2 ลักษณะคือ ในลักษณะแรกหมายถึงคนรักเพศเดียวกันที่แสดงตนเป็นผู้ปรารถนาจะกระทำพร้อมๆกับต่อต้านความเป็นผู้หญิง-ผู้ชายของตน โดยการปฏิเสธที่จะมีพฤติกรรมตามแม่แบบของความเป็นผู้หญิง-ผู้ชายตามที่สังคมส่วนใหญ่ให้การยอมรับ ซึ่งการปฏิเสธนี้จะ เป็นเพียงการปฏิเสธในกรณีที่ตนเองจะต้องเป็นผู้ปฏิบัติเท่านั้น แต่ยังคงปรารถนาและชื่นชมผู้หญิง-ผู้ชายอื่นที่ยอมต่อการปฏิบัติตนตามแนวทางของความเป็นผู้หญิง-ผู้ชาย เช่นเดียวกับบุคคลส่วนใหญ่ของสังคม พฤติกรรมของคนรักเพศเดียวกัน ในลักษณะนี้เกิดขึ้นบนรากเหง้าของวิถีคิดที่เปลี่ยนไปโดยคิดว่าตนเองมิใช่ผู้หญิง-ผู้ชายคนเหล่านั้นจึงปฏิเสธที่จะถูกหมุดของความเป็นผู้หญิง-ผู้ชายของสังคมตรึง แต่ทั้งนี้คนเหล่านั้นก็ได้ต่อต้านบุคคลอื่นที่เป็นผู้หญิง-ผู้ชายและมีพฤติกรรมในทิศทางเดียวกับตน ลักษณะที่สองหมายถึงคนรักเพศเดียวกันที่แสดงตนเป็นผู้ยอมให้ผู้หญิง-ผู้ชาย ในลักษณะแรกเข้ากระทำ โดยมีได้ปฏิเสธที่จะดำเนินชีวิตบนรากฐานตามแม่แบบความเป็นผู้หญิง-ผู้ชายที่ดีตามที่สังคมยอมรับ ผู้หญิง-ผู้ชายในลักษณะนี้จะยังคงแสดงพฤติกรรมทั้งในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่ส่วนตัวอย่างสอดคล้องกับมาตรฐานความเป็นผู้หญิง-ผู้ชายที่ดีของสังคม เว้นแต่เพียงเรื่องพฤติกรรมทางเพศซึ่งแสดงออกอย่างเป็นรูปธรรม และ/หรือวิถีคิดเรื่องความรักอันเป็นนามธรรม ที่คนเหล่านี้ยอมรับ ชื่นชม และพร้อมที่จะปฏิบัติตนร่วมกันกับความปรารถนาของผู้หญิง-ผู้ชายในลักษณะแรก โดยอยู่ในบทบาทและวิถีปฏิบัติของผู้เป็นผู้หญิง-ผู้ชายเฉกเช่นผู้หญิง-ผู้ชายในสังคมกระแสหลักพึงกระทำ

อิทธิพลความคิดเรื่องครอบครัวจึงมีความสำคัญในการกำหนดวิถีคิดการปฏิบัติตัว ผลการวิจัยได้สะท้อนให้เห็นว่าแม้ว่าคนทั่วไปและสังคมไทยจะพยายามเปิดกว้างให้คนรักเพศเดียวกันมีส่วนในสังคมมากเพียงใดก็ตาม แต่ในส่วนลึกๆ ของ

สังคมถึงแม้แต่ในส่วนย่อยของสังคมอย่างสถาบันครอบครัว คนรักเพศเดียวกันก็ยังคงเป็นความผิดปกติทางเพศที่ยังเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์อยู่ดี

ปรากฏการณ์ของคนรักเพศเดียวกันเป็นหนึ่งในประเด็นทางสังคมที่ถูกพิจารณาว่าเป็นปัญหาสังคม แต่สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการที่จะดำเนินชีวิตตามที่ตนเองต้องการมากกว่าจะอยู่ภายใต้กรอบที่สังคมกำหนด และเป็นภาพสะท้อนอีกแง่มุมหนึ่งของวิถีชีวิตที่หลากหลายในสังคม ดังนั้นหากมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันในบริบทที่กว้างขึ้น และมีความหลากหลายในเชิงสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ความเชื่อ จะทำให้เราเห็นภาพของวัฒนธรรมทางเพศและวิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกันที่หลากหลายยิ่งขึ้น และจะทำให้เห็นความซับซ้อนของอุดมการณ์ทางเพศกระแสหลักของสังคมได้ชัดเจนมากขึ้นเรื่อย ๆ ในสังคมไทยรวมทั้งองค์ประกอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่ที่ทำหน้าที่ให้กำเนิดลูก และให้การอบรมเลี้ยงดูเพื่อให้เติบโตเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมต่อไป แนวคิดนี้ถือเป็นแนวคิดกระแสหลักที่มีอิทธิพลต่อความคิดความเข้าใจของคนในสังคมตลอดมา

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษารังนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาโดยการสัมภาษณ์กับคนรักเพศเดียวกันที่มีความเฉพาะในบริบททางสังคมคือชนชั้นกลาง มีการศึกษา และมีงานทำในกรุงเทพมหานคร ซึ่งแม้ว่าในระยะยาวของวิถีชีวิตจะมีความแตกต่างกันไป แต่ก็มีความใกล้เคียงกันในเชิงของตำแหน่งแห่งที่ในทางสังคม ทั้งในเรื่องของความรู้ทางการศึกษา อำนาจทางเศรษฐกิจ จึงส่งอิทธิพลต่ออุดมการณ์ในเรื่องเพศ และเพศวิถี รวมทั้งชีวิตครอบครัวที่ควบคุมกำกับพฤติกรรมทางเพศและวิถีชีวิตครอบครัวของพวกเขา ดังนั้นหากมีการศึกษาในวงที่กว้างขึ้นและมีความหลากหลายในเชิงสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ความเชื่อ น่าจะทำให้เราเห็นภาพของวัฒนธรรมทางเพศและวิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกันที่หลากหลายยิ่งขึ้น และน่าจะทำให้เราเห็นความซับซ้อนของอุดมการณ์ทางเพศกระแสหลักของสังคมได้ชัดเจนได้มากขึ้นเรื่อย ๆ ในสังคมไทย รวมทั้งองค์ประกอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่ที่ทำหน้าที่ให้กำเนิดลูก และให้การอบรมเลี้ยงดู เพื่อให้เติบโตเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมต่อไป แนวคิดนี้ถือเป็นแนวคิดกระแสหลักที่มีอิทธิพลต่อความคิดความเข้าใจของคนในสังคมตลอดมา

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา แก้วเทพ และ พริศรา แซ่ก้วย บรรณาธิการ, เพศวิถี : (2547). วันวาน วันนี้ และวันพรุ่งที่ไม่เหมือนเดิม. ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมูลนิธิริออคกีเฟลเลอร์ ฟิมพ์ที่อัมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด
- กฤตยา อาชวนิจกุล และกนกวรรณ ธารารณ (2543). ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมบนมติดการเมือง เรื่องเพศและร่างกายผู้หญิง เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง ขบวนการทางสังคม : พลวัตเศรษฐกิจการเมืองไทย งานวิจัยภายใต้โครงการเมธีวิจัยอาวุโส ศาสตราจารย์ ดร. ผาสุก พงษ์ ไพจิตร ณ ห้องประชุมสารนิเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- ชลธิชา ศาลิคุปต์. (2532). กระบวนการพัฒนา และชำระเอกลักษณ์ของหญิงรักร่วมเพศ. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์มหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- เทอดศักดิ์ ร่มจำปา. (2545). *วาทกรรมเกี่ยวกับ “เกย์” ในสังคมไทย พ.ศ. 2508 - 2542*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศพร มณีศรีขำ. (2545). *การสร้างความเป็นอื่นให้กับเกย์*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,
- ชาย โพรธิสิดา. (2547). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ*. สถาบันประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล พิมพ์ที่บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง,
- เจริญวิทย์ ฐิตินวรักษ์. (2544). *การสร้างสารสนเทศและภาพตัวแทนของชายรักชายในเว็บไซต์*. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- ไชโย นิธิอุบัติ. (2546). *การสื่อสารเพื่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่มชายรักชาย*. วิทยานิพนธ์ นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บังอร เทพเทียน, ปิยฉัตร ตระกูลวงษ์. *วิถีเพศสัมพันธ์ของคนในชุมชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ในรอบ 2 ปี วารสารสาธารณสุขและการพัฒนา* 2551; 6 (3) : 17 - 30.
- บังอร เทพเทียน. (2009). *เพศวิถีภายใต้ต้นนโยบายและมาตรการป้องกันโรคเอดส์ : การศึกษาเชิงวาทกรรม*. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์* ; 2009 ; 16 (1) : 103 - 121.
- Alfred C. Kinsey, Wardell R. Pomeroy, and Clyde E. Martin. (1948). *Sexual Behavior in the Human Male*. Philadelphia, Pa: W.B. Saunders:1948 : 610-666.
- Brownmiller, Sara & Ruth Dickstein.(1994) *Index to Women's Studies Anthologies: Research Across the Disciplines, 1980-1984*. Boston: GK Hall,
- Foucault, M., (1984) *The History of Sexuality: An Introduction*, vol. 1 trans. Robert Hurley. New York: Penguin Book.
- Freedman, Jane (2001). *Feminism*. Buckingham: Open University.
- Vern L. Bullough, Dorr Legg, Barret Elcano, James Kepner, Editors, (1976) *An Annotated Bibliography of Homosexuality, Transvestism, and Transsexualism*. New York: Garland Publishers,
- West, Candace, Lazar, Michelle and Kramarae, Cheris. 1997. "Gender in Discourse." p. 119 -142 in Teun A. van Dijk (ed), *Discourse: A Multidisciplinary Introduction (2vols.)*. London: Sage.